

عنوان مقاله:

مسئولیت مدنی وکیل در حقوق ایران

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد شرافت - مشاور حقوقی شهرداری تبریز

خلاصه مقاله:

با منعقد شدن عقد وکالت، وکیل و موکل در برابر یکدیگر حق و تکلیف یافته و دارای روابط حقوقی، وظایف و مسئولیت های متقابلی می شوند. بدیهی است تحدید حدود قانونی این مسئولیت ها، در پیشگیری از منازعات احتمالی طرفین عقد مذکور و در نتیجه کاهش حجم پرونده های محاکم قضایی موثر است. تعهدات وکیل در برابر موکل یا بطور مستقیم ناشی از عقد وکالت است، یا بطور غیر مستقیم؛ همچنین ممکن است منشا آن، توافق وکیل و موکل در قالب شروط و تعهدات ضمن عقد یا به طور مستقل باشد که در هر حال، ایفاء تعهدات مزبور لازم می باشد. تعهدات ناشی از عقد وکالت به دو صورت مستقیم و غیر مستقیم می باشد که در حالت اول ناشی از ذات عقد وکالت بوده، و به صرف تحقق عقد، بدون نیاز به تصریح، موجب مسئولیت وکیل می شوند. به عبارتی میتوان آنرا به دو بخش تعهدات اصلی وکیل در برابر موکل و تعهدات تبعی یا ثانوی تقسیم نمود. اطلاق واژه ثانوی یا تبعی بر این تعهدات بدین جهت است که به واسطه عدم انجام تعهدات اولیه (اصلی) پدید آمده اند؛ مانند تعهد وکیل به جبران خسارت وارده به موکل در فرض عدم رعایت مصلحت وی که یکی از تعهدات اصلی وکیل می باشد. که در باب مسئولیت قراردادی و قهری به آن اشاره می کنیم.

کلمات کلیدی:

وکیل، موکل، تعهد، مسئولیت قراردادی، مسئولیت قهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/855486>

